

บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

สำหรับในส่วนของบทที่ 5 ของงานวิจัยฉบับนี้ จะกล่าวถึงเนื้อหาทั้งหมดของงานวิจัยในรูปแบบการรวบรวมและสรุปเนื้อสำคัญของงานวิจัยเข้าด้วยกัน ซึ่งได้รวบรวมแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้งยังกล่าวถึงตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน: กรณีศึกษาอุตสาหกรรมค่านเนื้อไก่และไข่ไก่ในจังหวัดเชียงใหม่ นอกจากนี้ในบทนี้ยังแสดงให้เห็นถึงการกำหนดกรอบแนวคิดแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา สมมติฐานของการวิจัย ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา วิธีการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดประชากรที่ใช้ในการศึกษาและขนาดของกลุ่มตัวอย่าง การออกแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีทั้งหมด 2 ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างหรือการวิเคราะห์องค์ประกอบ ทั้งนี้การวิเคราะห์องค์ประกอบมีสถิติที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 สถิติ ได้แก่ Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) และ Barlett's Test of Sphericity และได้อธิบายเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ ไม่ว่าจะเป็นการวิจัยและจริยธรรม ในส่วนของผลการวิจัยซึ่งประกอบไปด้วย 2 ส่วนดังนี้ 1) สภาพทั่วไปของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ค่านเนื้อไก่และไข่ไก่ในจังหวัดเชียงใหม่ และ 2) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อหารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของตัวแปรต่าง ๆ ในแบบจำลองโครงสร้างเชิงเส้นสำหรับพฤติกรรมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน: กรณีศึกษาอุตสาหกรรมค่านเนื้อไก่และไข่ไก่ในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่ง ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 สามารถได้ผลการวิเคราะห์ที่ยอมรับสมมติฐานทั้ง 3 ข้อของการงานวิจัย (ดังที่กล่าวไว้แล้วในบทที่ 1) จากที่กล่าวมาข้างต้นนี้สามารถแบ่งหัวข้อหลัก ๆ ได้ดังนี้ 1) องค์ความรู้จากวรรณกรรม 2) ช่องว่างองค์ความรู้เชื่อมโยงวัตถุประสงค์ 3) ผลการวิจัยที่สำคัญ 4) ข้อเสนอแนะในการวิจัย 5) ข้อเสนอแนะจากการวิจัยเชิงนโยบาย 6) ข้อจำกัดของการวิจัย และ 7) แนวทางการวิจัยในอนาคต

5.1 องค์ความรู้จากวรรณกรรม

ในการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน: กรณีศึกษาผู้ประกอบการค้าเนื้อไก่และไข่ไก่ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ทฤษฎี ข่าวสาร บทความ รวมไปถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาและดำเนินงานวิจัย ซึ่งทฤษฎีที่ใช้ในครั้งนี้ ได้แก่ 1) การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) 2) องค์ประกอบของการพัฒนาอย่างยั่งยืน 3) วัตถุประสงค์ของการพัฒนาอย่างยั่งยืน 4) การบูรณาการแนวคิดด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน 5) ตัวชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนาอย่างยั่งยืน 6) การพัฒนาอย่างยั่งยืนกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) 7) การเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน 8) แบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model) 9) เศรษฐมิติสำหรับโมเดลสมการโครงสร้าง และ 10) ขั้นตอนการประยุกต์ข้อมูลด้วยโมเดลสมการโครงสร้าง รวมไปถึงงานวิจัยต่าง ๆ ที่ใช้โมเดลสมการโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการศึกษา

5.2 ช่องว่างองค์ความรู้เชื่อมโยงสู่วัตถุประสงค์

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น จะเห็นได้ว่ามีผู้ที่ได้ศึกษาวิจัยในเรื่องของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนอยู่บ้าง ซึ่งมีบางส่วนเป็นการศึกษาถึงการรวมกลุ่มของชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและยุทธศาสตร์ของโครงการเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งจากงานวิจัยที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าการศึกษาดังกล่าว ยังไม่ครอบคลุมถึงพฤติกรรมในด้านเศรษฐกิจของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งยังไม่มีงานวิจัยชิ้นใดที่ศึกษาเรื่องดังกล่าวอุตสาหกรรมค้าเนื้อไก่และไข่ไก่ ในจังหวัดเชียงใหม่ อีกทั้งในการศึกษาที่ผ่านมา ยังไม่ค่อยมีการศึกษาถึงพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้โมเดลสมการโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัยอย่างมากนัก ดังนั้นในการวิจัยในครั้งนี้จึงใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ คือ โมเดลสมการโครงสร้าง ซึ่งเป็นโมเดลที่มีคุณสมบัติพิเศษในการวิเคราะห์ตัวแปรที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงหรือตัวแปรแฝง เพื่อใช้ศึกษาถึงลักพื้นฐานทั่วไปของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ค้าเนื้อไก่และไข่ไก่ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมุ่งเน้นไปยังการพัฒนาอย่างยั่งยืน และเพื่อศึกษาถึงรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ 1) การเป็นผู้ประกอบการเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน 2) ความพึงพอใจด้านการเงิน 3) ความพึงพอใจด้านสังคม และ 4) ความพึงพอใจด้านสิ่งแวดล้อม

5.3 ผลการวิจัยที่สำคัญ

ในส่วนของผลการวิจัยจากการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน: กรณีศึกษาผู้ประกอบการค้าเนื้อไก่และไข่ไก่ จังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปได้ 2 ประเด็นหลักดังนี้

5.3.1 สภาพทั่วไปของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ผลการศึกษาจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 208 คน (ร้อยละ 52) มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 125 คน (ร้อยละ 31.25) มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจส่วนใหญ่ต่ำกว่า 11 ปี จำนวน 295 คน (ร้อยละ 73.75) กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 150 คน (ร้อยละ 37.5) มีรายได้อยู่ระหว่าง 30,001 – 60,000 บาท จำนวน 151 คน (ร้อยละ 37.75) โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีพฤติกรรมในการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 261 คน (ร้อยละ 65.3) มีพฤติกรรมในการยึดติดกับธุรกิจที่มีอยู่ อยู่ในระดับมาก จำนวน 263 คน (ร้อยละ 65.8) มีพฤติกรรมในการยึดติดกับสัญญาที่มีอยู่อยู่ในระดับมาก จำนวน 263 คน (ร้อยละ 65.8) มีพฤติกรรมในความต้องการด้านคุณภาพและประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก จำนวน 228 คน (ร้อยละ 57) มีพฤติกรรมในระดับการประเมินความเสี่ยงอยู่ในระดับมาก จำนวน 183 คน (ร้อยละ 45.8) มีพฤติกรรมในระดับการตั้งเป้าหมายอยู่ในระดับมาก จำนวน 261 คน (ร้อยละ 65.3) มีพฤติกรรมในระดับการแสวงหาข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับมาก จำนวน 182 คน (ร้อยละ 45.5) มีพฤติกรรมในระดับการควบคุมและวางแผนอยู่ในระดับมาก จำนวน 236 คน (ร้อยละ 59) มีพฤติกรรมในระดับการโน้มน้าวให้ผู้อื่นช่วยเหลืออยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 141 คน (ร้อยละ 35.3) และ มีพฤติกรรมในระดับความมั่นใจในการดำเนินธุรกิจอยู่ในระดับมาก จำนวน 225 คน (ร้อยละ 56.3) ในส่วนของความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ได้แบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการมีความคิดเห็นดังนี้ 1) มีความพึงพอใจในด้านการเงินอยู่ในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 2) มีความพึงพอใจในด้านสังคมรอบข้างอยู่ในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และ 3) มีความพึงพอใจในด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06

5.3.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ

จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบด้วยโปรแกรมลิสเรล (LISREL) พบว่า ที่ α ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 การเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มุ่งเน้นไปยังการพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืน (ได้แก่ 1) การแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ 2) การยึดติดกับธุรกิจที่มีอยู่

3) ความต้องการด้านคุณภาพ 4) การตั้งเป้าหมาย 5) การแสวงหาข้อมูลข่าวสาร และ 6) การโน้มน้าวให้ผู้อื่นช่วยเหลือ) มีอิทธิพลในทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจด้านการเงินของผู้ประกอบการ (ได้แก่ 1) รายได้ทางตรง และ 2) รายได้ทางอ้อม) เท่ากับ 0.75 ($t=6.40$) การเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มุ่งเน้นไปยังการพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืน (ได้แก่ 1) การแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ 2) การยึดติดกับธุรกิจที่มีอยู่ 3) ความต้องการด้านคุณภาพ 4) การตั้งเป้าหมาย 5) การแสวงหาข้อมูลข่าวสาร และ 6) การโน้มน้าวให้ผู้อื่นช่วยเหลือ) มีอิทธิพลในทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจที่มีคุณภาพของสังคมนาของผู้ประกอบการ (ได้แก่ 1) คุณภาพกายของคนรอบข้าง และ 2) คุณภาพจิตใจของคนรอบข้าง) เท่ากับ 0.47 ($t=5.43$) การเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มุ่งเน้นไปยังการพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืน ((ได้แก่ 1) การแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ 2) การยึดติดกับธุรกิจที่มีอยู่ 3) ความต้องการด้านคุณภาพ 4) การตั้งเป้าหมาย 5) การแสวงหาข้อมูลข่าวสาร และ 6) การโน้มน้าวให้ผู้อื่นช่วยเหลือ) มีอิทธิพลในทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจที่มีต่อสิ่งแวดล้อมรอบข้างของผู้ประกอบการ เท่ากับ 0.51 ($t=4.43$)

ในส่วนของผลการตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และดัชนีความสอดคล้อง พบว่า ค่าไคสแควร์ เท่ากับ 114.20 มีค่าองศาอิสระ เท่ากับ 48 ($p<0.05$) ค่า Relative/normed chi-square ($X^2/df = 114.20/48$) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.38 ค่า GFI มีค่าเท่ากับ 0.96 ค่า AGFI มีค่าเท่ากับ 0.93 ค่า RMR และค่า SRMR มีค่าเท่ากับ 0.02 และ 0.05 ตามลำดับ ค่า RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.06 ค่า NNFI CFI IFI และ RFI มีค่าเท่ากับ 0.87, 0.91, 0.91 และ 0.80 ตามลำดับ

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน:กรณีศึกษาอุตสาหกรรมค้าเนื้อไก่และไข่ไก่จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่เกิดการพัฒนารูปแบบอย่างยั่งยืน (McClelland, 2008) ซึ่งภาครัฐหรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องและมีหน้าที่ในการรับผิดชอบรวมไปถึงแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่จะต้องทำการสนับสนุนปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เกิดความเข้มแข็งและนำมา กลายเป็นจุดเด่นเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืน โดยปัจจัยดังกล่าวได้แก่ 1) ระดับการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ โดยปัจจัยในด้านนี้ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนธุรกิจไปข้างหน้า เนื่องจากการทำให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเกิดความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาธุรกิจของตนและมองหาช่องทางเพื่อจะทำให้ธุรกิจของตนเกิดความ

เจริญเติบโต โดยภาครัฐหรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องควรจะเข้ามาให้ความรู้และการจัดการอย่างเป็นระบบเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำจุดเด่นของตนเองมาใช้ได้เป็นระบบระเบียบและเป็นแบบแผนมากยิ่งขึ้น 2) ระดับการยึดติดกับธุรกิจที่มีอยู่ ปัจจัยในด้านนี้เป็นปัจจัยที่จะส่งผลให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้นสามารถนำพาธุรกิจของตนเองผ่านพ้นวิกฤติต่าง ๆ ได้ เนื่องจากในบางช่วงเวลาที่ธุรกิจเกิดปัญหานั้นจะส่งผลให้ผู้ประกอบการเกิดความท้อถอยต่อการดำเนินธุรกิจดังกล่าวจึงอาจส่งผลให้เกิดการเบี่ยงไปประกอบในธุรกิจประเภทอื่นที่ผู้ประกอบการเห็นว่าเจอความเสี่ยงน้อยกว่า อันจะส่งผลให้ไม่เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้นภาครัฐหรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้ามาช่วยให้คำปรึกษาและชี้แนะถึงจุดเด่นจุดด้อยของธุรกิจนั้น ๆ แก่กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้ธุรกิจสามารถที่จะรักษาจุดเด่นและปรับปรุงจุดด้อยของตนเองและทำให้ธุรกิจเกิดความมั่นคงและยั่งยืน 3) ระดับความต้องการด้านคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจัยด้านนี้ถือได้ว่าเป็นหัวใจของการประกอบธุรกิจทุกประเภท อันเนื่องมาจากลูกค้าทุกกลุ่มต่างต้องการสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ ดังนั้นภาครัฐหรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องควรจะเข้ามาจัดอบรมหรือให้ความรู้พื้นฐานในการรักษาคุณภาพของสินค้า เพื่อให้ปัจจัยในด้านนี้เกิดความเข้มแข็งและมั่นคง 4) ระดับการตั้งเป้าหมาย เป้าหมายถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินธุรกิจ โดยในด้านนี้ภาครัฐและองค์กรเอกชนควรเข้ามาแนะนำและชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของปัจจัยดังกล่าวว่าจะส่งผลต่อความมั่นคงของธุรกิจอย่างไรบ้าง ซึ่งจะทำให้กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตระหนักและเห็นถึงความสำคัญของปัจจัยดังกล่าว อันจะส่งผลให้เกิดการจัดการและเกิดการตั้งเป้าหมายอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น 5) ระดับการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร ข้อมูลข่าวสารถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่จะทำให้ธุรกิจสามารถอยู่รอดได้ภายใต้ความผันผวนของสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน ซึ่งหากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถรับข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับสินค้าและบริการของผู้ประกอบการก็จะทำให้ผู้ประกอบการสามารถนำพาธุรกิจผ่านพ้นอุปสรรคต่าง ๆ ได้ ทั้งนี้ภาครัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องควรจะเข้ามาจัดอบรมรวมถึงแนะนำช่องทางในการติดตามข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่รวดเร็วและแม่นยำซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการได้เปรียบในการค้า และปัจจัยสุดท้าย คือ ระดับการโน้มน้าวให้ผู้อื่นช่วยเหลือ ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะนำพาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผ่านพ้นอุปสรรคทางเศรษฐกิจได้ เนื่องจากในบางช่วงเวลาที่ธุรกิจอาจจะเกิดปัญหาที่ไม่สามารถหาทางออกได้ ดังนั้นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมควรที่จะต้องมีการมีพันธมิตรทางธุรกิจเพื่อให้เกิดความมั่นคงและสามารถหาผู้ช่วยเหลือได้ในเวลาที่ลำบาก ดังนั้นภาครัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องควรจะทำการชี้แจงให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเห็นถึงประโยชน์และข้อดีของการมีพันธมิตรทางธุรกิจ อันจะทำให้

ให้ในเกิดความมั่นคงและยั่งยืนในอนาคต ซึ่งทั้ง 6 ปัจจัยที่กล่าวมานี้ เป็นปัจจัยที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่มีอยู่ในระดับที่สูง ดังนั้นรัฐหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องควรที่จะมีการสนับสนุนและช่วยเหลือให้ปัจจัยทั้ง 6 ด้านนี้ มีความเข้มแข็งและนำมาเป็นจุดเด่นในการพัฒนาเพื่อให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืน

อย่างไรก็ตามในส่วนปัจจัยที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยังไม่สามารถปฏิบัติได้หรือปฏิบัติได้ในระดับที่ต่ำอีก 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) ระดับการยึดติดกับสัญญาที่มีอยู่ ปัจจัยในด้านนี้เป็นปัจจัยที่จะส่งผลให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้นสามารถรักษาลูกค้าเก่าและสามารถทำให้ลูกค้าหรือคู่ค้าที่เกิดขึ้นใหม่เกิดความประทับใจ เพราะเรื่องการรักษาสัญญาเป็นสิ่งที่สำคัญในการดำเนินธุรกิจทุกประเภท โดยในข้อนี้ภาครัฐหรือองค์กรเอกชนต่าง ๆ ควรจะต้องให้ความรู้ถึงความสำคัญของการรักษาลูกค้าว่ามีความสำคัญเพียงไร กับการดำเนินธุรกิจ อีกทั้งยังควรให้ความช่วยเหลือทางด้านเงินทุนต่าง ๆ เนื่องจากในบางครั้งผู้ประกอบการอาจเกิดปัญหาการหมุนเงินไม่ทันจึงทำให้ ไม่สามารถหาสินค้ามาสนองตอบตามความต้องการของลูกค้า อันจะส่งผลให้ปัจจัยด้านนี้เกิดความล้มเหลว 2) ระดับการประเมินความเสี่ยง ซึ่งในปัจจัยด้านนี้กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ค้าเนื้อไก่และไข่ไก่ในจังหวัดเชียงใหม่ยังไม่มีความเข้าใจมากนัก เพราะการประเมินความเสี่ยงเป็นความรู้ที่ยากต่อความเข้าใจ อีกทั้งกลุ่มผู้ประกอบการยังไม่เห็นถึงความสำคัญของปัจจัยดังกล่าว ดังนั้นภาครัฐหรือองค์กรเอกชนต่างที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการสอนถึงความสำคัญและวิธีการประเมินความเสี่ยงอย่างถูกต้อง อีกทั้งยังต้องคอยรับฟังและรับปรึกษาถึงการประเมินความเสี่ยงในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งจะส่งผลให้ในอนาคตธุรกิจสามารถดำเนินกิจการได้อย่างมั่นคง 3) ระดับการควบคุมและวางแผน ปัจจัยในด้านการควบคุมและวางแผนเป็นปัจจัยที่จะนำพาธุรกิจเกิดความมั่นคง เนื่องจากหากธุรกิจมีการควบคุมและวางแผน และสามารถดำเนินธุรกิจได้ตามแผนที่วางไว้ก็จะทำให้ธุรกิจเกิดการเติบโตและสามารถเกิดความมั่นคงได้ ดังนั้นภาครัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องควรจะเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือผู้ประกอบการให้มีการวางแผนได้อย่างถูกต้อง มีการจัดทำแผนในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว อันจะส่งผลให้ผู้ประกอบการสามารถพัฒนาได้อย่างยั่งยืนในอนาคต ปัจจัยในด้านสุดท้ายได้แก่ ระดับความมั่นใจในการดำเนินธุรกิจ ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจ เนื่องจากเป็นสิ่งที่วัดถึงความสำเร็จของธุรกิจได้ถ้าหากผู้ประกอบการมีความมั่นใจธุรกิจที่ตนเองดำเนินอยู่แล้ว ก็จะทำให้สามารถนำธุรกิจผ่านพ้นได้ทุกอุปสรรคไม่ว่าจะเจอปัญหาหนักหนาแค่ไหนก็ตาม ในปัจจัยด้านนี้ภาครัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องจะต้องเชื้อเหลือสนับสนุนในด้านการวางแผนงาน การกำหนดนโยบายต่าง ๆ เพื่อส่งผลให้ผู้ประกอบการเกิดความมั่นใจในธุรกิจของตนเองว่าได้ดำเนินมาในทิศทางที่ถูกต้องแล้ว ปัจจัย

ทั้ง 4 ปัจจัยที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นปัจจัยที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่มีอยู่ในระดับที่น้อย ดังนั้นรัฐหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องควรมีการตระหนักและมีการสนับสนุนอย่างเต็มที่เพื่อให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่มีความเข้มแข็งในปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัยเพื่อส่งผลให้ในอนาคต ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่มีการเติบโตที่มั่นคง แข็งแรง และยั่งยืน

5.5 ข้อเสนอแนะจากการวิจัยเชิงนโยบาย

ผลจากการวิจัยพฤติกรรมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน: กรณีศึกษาอุตสาหกรรมค่านเนื้อไก่และไข่ไก่จังหวัดเชียงใหม่ นั้น ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่กลุ่มผู้ประกอบการมีการกระทำอยู่และปัจจัยที่ผู้ประกอบการยังไม่ได้ทำหรือทำอยู่ในระดับที่น้อย ซึ่งจากผลดังกล่าวทำให้ภาครัฐและภาคเอกชนควรที่จะเข้ามาสนับสนุนกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถพัฒนาปัจจัยที่มีอยู่และสามารถพัฒนาตนเองให้มีปัจจัยที่ตนเองไม่ได้ทำหรือทำอยู่ในระดับที่น้อย โดยในส่วนของปัจจัยทั้ง 6 ปัจจัยที่ตัวผู้ประกอบการมีการกระทำอยู่แล้ว ภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องควรที่จะเข้ามาให้ความรู้และความหมายของปัจจัยทั้ง 6 อย่างชัดเจน เพื่อให้กลุ่มผู้ประกอบการสามารถเข้าใจความหมายอย่างแท้จริง และสามารถพัฒนาปัจจัยที่ตนเองได้ทำอยู่แล้วไปในทิศทางที่ถูกต้องเพื่อให้ปัจจัยทั้ง 6 นั้น กลายเป็นจุดแข็งในอนาคต ในส่วนของปัจจัยอีก 4 ปัจจัยที่ผู้ประกอบการยังไม่มีมีการกระทำหรือทำอยู่ในระดับน้อย ตัวภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดการอบรมให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืนว่าจะทำให้ตัวผู้ประกอบการได้รับประโยชน์อย่างไรในระยะยาว อธิบายความหมายและความสำคัญของปัจจัยทั้ง 4 เพื่อให้ผู้ประกอบการเข้าใจถึงความหมายและเป้าหมายที่แท้จริง และในที่สุดท้ายควรมีการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการสามารถกระทำปัจจัยทั้ง 10 ปัจจัยให้สำเร็จ โดยการเปิดศูนย์ให้คำปรึกษา หรือสนับสนุนด้านแหล่งเงินทุนต่าง ๆ เพื่อให้ไม่เกิดปัญหาในการพัฒนาปัจจัย อันจะส่งผลให้กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ค่านเนื้อไก่และไข่ไก่ในจังหวัดเชียงใหม่เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและมั่นคง

5.6 ข้อจำกัดของการวิจัย

เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ ได้ศึกษาและอ้างอิงแต่ปัจจัยขององค์การสหพันธ์ ประชาชาติแต่เพียงอย่างเดียวจึงทำให้ข้อมูลหรือผลที่ได้ในบางอันอาจจะไม่ใช่ผลที่สมบูรณ์ที่สุด อีกทั้งยังต้องออกเก็บข้อมูลและความคิดเห็นจากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ค้าเนื้อไก่และไข่ไก่ในจังหวัดเชียงใหม่ แต่ในช่วงเวลาที่ทำการเก็บข้อมูลนั้น ผู้ประกอบการยังอยู่ในช่วงการค้าขาย ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการมีเวลาจำกัดในการตอบคำถามต่าง ๆ ในแบบสอบถาม จึงทำให้ในบางกลุ่มตัวอย่างจะต้องทำการสัมภาษณ์เพื่อกระชับเวลาให้กลุ่มตัวอย่าง จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการไม่ได้ทำการอ่านข้อมูลในแบบสอบถามอย่างแน่ชัด อีกทั้งในบางครั้งเมื่อเข้าไปทำการสัมภาษณ์ตัวผู้ประกอบการไม่ได้อยู่ในร้านค้าจึงทำให้การเก็บข้อมูลในบางครั้งได้ข้อมูลจากลูกจ้างหรือลูกหลานของผู้ประกอบการจึงทำให้ข้อมูลที่มาในบางส่วนเป็นข้อมูลที่เกิดความผิดพลาดหรือเป็นข้อมูลที่ดูขัดจากความเป็นจริงยกตัวอย่าง เช่น ข้อมูลจำพวกรายได้ และ อายุซึ่งจะเห็นได้ว่าข้อมูลทั้งสองชนิดนี้ดูค่อนข้างขัดกับความเป็นจริง รวมถึงเวลาในการวิจัยมีเวลาและงบประมาณที่จำกัดจึงส่งผลให้การเดินทางหากกลุ่มตัวอย่างลำบาก อีกทั้งจังหวัดเชียงใหม่ยังเป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่จึงทำให้ข้อมูลที่ได้ไม่ได้จากกลุ่มผู้ประกอบการในทั้งจังหวัดและไม่ครอบคลุมทั้งจังหวัด

5.7 แนวทางการวิจัยในอนาคต

เพื่อให้การศึกษาในครั้งต่อไปได้ผลการศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนมีความเฉพาะเจาะจง มีความชัดเจนและเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ที่สุด ผู้ที่จะทำการศึกษารั้งต่อไปควรที่จะมีการศึกษาในกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกลุ่มธุรกิจอื่น ๆ อีกทั้งยังควรมีของตอบแทนเพื่อดึงดูดให้กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจที่จะทำการตอบแบบสอบถาม เพื่อจะทำให้ผลการวิเคราะห์มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น รวมทั้งควรมีการปรับเพิ่มตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจจะมอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

อีกทั้งในงานวิจัยนี้ ได้มีการนำปัจจัยขององค์การสหพันธ์ประชาชาติเป็นหลักในการทำวิจัยจึงอาจจะทำให้ในงานวิจัยเล่มนี้ยึดติดแต่ทฤษฎีขององค์การสหพันธ์ประชาชาติมากเกินไป ดังนั้นในโอกาสครั้งต่อไปผู้ที่สนใจจะทำการศึกษางานวิจัยนี้ควรที่จะทำการค้นคว้าปัจจัยอื่น ๆ ของผู้อื่นมาช่วยสนับสนุนทฤษฎีเพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้งานวิจัยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.8 สรุป

ในการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน: กรณีศึกษาอุตสาหกรรมค่านเนื้อไก่และไข่ไก่ จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงลักษณะพื้นฐานทั่วไปทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการขนาดย่อมและขนาดกลางในอุตสาหกรรมค่านเนื้อไก่และไข่ไก่ของจังหวัดเชียงใหม่และเพื่อให้ทราบถึงรูปแบบความสัมพันธ์ของโครงสร้างเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยแบบจำลองสมการ โครงสร้างของพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลางเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ในอุตสาหกรรมเนื้อไก่และไข่ไก่ในจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลปฐมภูมิที่ได้เก็บจากแบบสอบถามจำนวน 400 ตัวอย่าง โดยการนำมาวิเคราะห์และประมวลผลรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ภายในแบบจำลอง และในส่วนของผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในด้านการเงิน สังคม และสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับเนื้อไก่และไข่ไก่ในจังหวัดเชียงใหม่

ในส่วนสาระสำคัญของโมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model) สามารถสรุปได้ว่าการที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะสามารถประสบความสำเร็จและเกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนได้นั้น ผู้ประกอบการจะต้องมีการบริหารที่ไม่เน้นไปในทิศทางผลประโยชน์ด้านกำไรเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องคำนึงถึงสภาพสังคมรอบข้าง และสภาพแวดล้อม โดยควรคำนึงว่าธุรกิจสามารถที่จะทำให้สังคมน่าอยู่ได้อย่างไรและสุดท้ายการทำธุรกิจจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อการทำลายสิ่งแวดล้อม อันจะส่งผลให้ธุรกิจไม่เกิดปัญหาในระยะยาว ซึ่งจากงานวิจัยนี้ยังมีผลที่สอดคล้องกับ 3 ปัจจัยดังกล่าว อันมีอิทธิพลกับพฤติกรรมของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ทำการค้าเนื้อไก่และไข่ไก่ในจังหวัดเชียงใหม่

“องค์ความรู้ใหม่ของงานวิจัยชิ้นนี้สรุปได้ว่า การวิเคราะห์โดยการใช้โมเดลสมการโครงสร้าง พบว่า ปัจจัยในด้านการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ การยึดติดกับธุรกิจที่มีอยู่ การต้องการด้านคุณภาพ การตั้งเป้าหมาย การแสวงหาข้อมูลข่าวสาร และการโน้มน้าวให้ผู้อื่นช่วยเหลือ ส่งผลให้ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ค้าเนื้อไก่และไข่ไก่

ในจังหวัดเชียงใหม่เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน”